

Námet:
Ivan Ostrochovský

CENZORKA

Scenár:
Ivan Ostrochovský
Peter Kerekes

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2021
Orizzonti Award Best Screenplay

ÚVODNÉ TITULKY

Na čiernom pozadí ubiehajú úvodné titulky. Vo zvuku mimo obraz počujeme zvuky pôrodu.

DOKTOR:

Zhlboka dýchajte... a teraz zatlačte. Ešte raz...

1. ČAKÁREŇ NEMOCNICA

Deň

Jeseň/Zima

Na stoličke v čakárni sedí Irina, asi 40-ročná moletná žena v uniforme väzenskej stráže. Počúva zvuky odohrávajúceho sa pôrodu. Na jej tvári cítiť napätie. Zrazu sa ozve plač dieťaťa. Irinina tvár sa uvoľní, takmer sa jemne usmeje.

2. AUTO

Noc

V interiéri nákladného auta väzenskej stráže sedí Irina a pozerá cez mrežu z pletiva na Lesju, ktorá na rukách drží dieťa. Lesja sa pozrie na Irinu a potom na vodiča, ktorý si práve zapaluje cigaretu.

IRINA:

(Vyčítavo pozrie na šoféra.)

Nefajči... Vezieme malé dieťa.

Vodič nereaguje. Irina sa na neho uprene pozerá. Vodič pomaly otvorí okienko. Cigaretu zahasí o kapotu auta a strčí si ju za ucho.

3. ŽELEŽNIČNÁ STANICA

Noc

Nákladné auto väzenskej stráže prechádza okolo hlavnej železničnej stanice - ODESA. Taxikári čakajú na pasažierov nočného vlaku.

4. VÄZENIE HLAVNÁ BRÁNA

Noc

Nákladné auto väzenskej stráže čaká pred veľkou kovovou bránou.

Ostnaté drôty sa jemne zachvejú keď sa brána s neuveriteľne hlasným škripotom začne otvárať. Auto vojde a brána sa začne pomaly zatvárať. Keď sa brána zastaví, nastane pulzujúce ticho.

5. VÄZENSKÝ DVOR

Noc

Vodič auta si spoza ucha vyberie zhasnutú cigaretu a pozerá ako Irina s Lesjou, ktorá drží dieťa na rukách, kráčajú cez dvor.

6. CHÔDZA VÄZENÍM

Noc

Irina s Lesjou kráčajú po areáli väzenia. Cez malé strážne domčeky sa dostávajú z jedného dvora do druhého. Irina pokývne hlavou na dozorkyňu. Ozve sa hlasný bzučiak elektronického zámku a súčasne začne húkať niečo ako siréna. Lesja sa vystrašene pozerá na dieťa, ktoré ale pokojne spí. Irina kývne na Lesju, ktorá prejde cez mrežu.

7. VÄZENIE

Noc

Areál väzenia je nasvietený reflektormi. Hneď za ostnatým drôtom väzenia stoja vysoké paneláky, na ktorých sa odráža zvuk sirén ako postupne Irina s Lesjou prechádzajú cez areál väzenia.

8. ŠKÔLKA

Noc

V miestnosti plnej plyšákov a hračiek stojí Irina, Lesja a obrovská ošetrovateľka Kaťa v bielom plášti.

IRINA:

Keďže si prišla z inej väznice, musíš prejsť sedemdňovou karanténou. To znamená, že sedem dní nebudeš moct prísť do škôlky a neuvidíš malého..

Irina sa sústredene pozrie na Lesju, ktorá je unavená a tak trochu ničomu nerozumie. Irina sa pozrie na ošetrovateľku a kývne jej hlavou, aby zobrala dieťa.

IRINA:

Rozumieš, čo ti vravím?

OŠETROVATEĽKA KAŤA:

Aké je meno dieťaťa? Doniesli ste zdravotnú kartu?

Lesja sa stále pozerá trochu neprítomne.

OŠETROVATEĽKA KAŤA:

Meno...?

IRINA:

(Pochopí, že z Lesji asi dnes nič nedostanú)

Kolja.

Ošetrovateľka natiahne ruky a zoberie malého Kolju. Lesja nevie, čo má robiť a pozerá sa za obrovskou odchádzajúcou sestrou.

IRINA:

Ideme.

Irina chytí Lesju za plece a posunie ju smerom k dverám.

9. ŽENSKÝ BLOK

Noc

Lesja pozerá ako sa Irina rozpráva so službou na ženskom bloku.

Irina sa na Lesju sem tam pozrie a ukáže na ňu prstom. V miestnosti spí asi 40 žien. Niektoré chrápu. Lesja dostane posteľ na konci pri stene. Čela jej postele sa dotýka ďalšia posteľ. Lesja leží a pozerá na svoje nové spolubývajúce. Na posteli, ktorá sa dotýka s jej posteľou spí tehotná Naďa.

10. SLOBODÁREŇ

Noc

Irina kráča po chodbe, ktorú lemujú rady dverí. Steny sú natreté

zelenou olejovou farbou a chodba tak pôsobí trochu

inštitucionálne. Irina otvorí jedny z dverí a vojde.

Izba je klasická internátna miestnosť. Jedna posteľ, stôl, stolička, televízor a kresielko. Záchod je na chodbe. Irina si ľahne unavene do postele. Spoza okna sa ozve siréna.

11. DVOR

Ráno

Naobliekaná Lesja poskakuje na mieste a reaguje na povely precvičujúcej. Ostatné odsúdené cvičia v rytme povelov.

12. SLOBODÁREŇ-IZBA

Ráno

Irina stojí pri okne svojej malej ošarpanej izby na slobodárni, v ktorej bývajú dozorkyne. Pije čaj. Pozerá na odsúdené cvičiace na dvore väzenia.

13. ŽENSKÝ BLOK

Ráno

Lesja sedí na kraji upravenej postele a pozerá ako sa tehotná Naďa s hlasným vzdychaním snaží upratať tú svoju. Lesja sa postaví a pomôže jej.

14. JEDÁLEŇ

Deň

Lesja a Naďa stoja v dlhom rade smerujúcom k výdaju raňajok. Jedáleň je obrovská ale v súčasnosti sa zaplní ledva do polovice, keďže sa podmienky vo väzeniach rýchlo menia k lepšiemu a počet odsúdených v celách sa zmenšil na polovicu.

NAĎA:

Si v karanténe?

Lesja pokýve hlavou že áno.

NAĎA:

Budeš pracovať? Lebo nemusíš. Teda ak kojíš.

LESJA:

Musím pracovať. Nemám peniaze. A nikto mi nič nepošle...

NAĎA:

No to je jasné. Keby si mala peniaze tak nie si v base. Poznáš niekoho bohatého, kto sedel?

15. KONTROLA BALÍKOV

Deň

Veľký nôž v obratných ženských rukách jedným rezom rozreže salámu pozdĺžne a odloží ju bokom.

Vidíme iba detail potravín, zábery pripomínajúce švankmajerovskú zálubu v deštrukcii jedla.

Rýchlymi rezmi nareže bábovku.

Otvorí konzervu, niekoľkokrát zapichne nôž do jej obsahu.

Rozrezávanie mydla, jabĺk, klobásy, čokolády, údených rýb.

Roztrhne sa sáčok s cukríkmi, vysypú sa na stôl, niekoľko z nich vyberie, rozbalí a hodí naspäť do sáčku.

Balenie kávy sa presype do priesvitného sáčku.

Sme v miestnosti vo väznici, kde sa kontrolujú balíčky pre odsúdených.

Skúma sa, či neobsahujú zbrane, alkohol, drogy, SIM karty, nepovolené predmety.

Žena v uniforme má rozložené balíky na veľkom drevenom stole. Nad ním je starý plagát, kde sú explicitne namaľované zakázané predmety.

Vedľa neho je niekoľko fotografií - návodov, kde sa zvyknú schovávať veci.

Na celú kompozíciu dozerá niekoľko svätcov na kópiách ikon, malé dievčatko (asi dcéra) z rodinnej fotografie a prezident Ukrajiny.

Detské čokoládové „kindervajíčka“ sa starostlivo rozoberú, skontrolujú a vložia do mikroténového sáčku. V balíčku cigariet je schovaná SIM karta pre mobilný telefón.

Takisto v špekáčikoch a v čokoláde.

Žena v uniforme s veľkou jazvou na brade ich odloží na poličku a vyplní protokol o zadržanom predmete.

Všetko robí rutinne, zabavovanie zakázaných predmetov je tu na dennom poriadku.

S veľkým nožom v ruke pokračuje vo svojej práci, igelitové tašky s balíkmi sa jej hromadia pod stolom.

V zelenej stene sa otvorí okienko, objaví sa v nej okrúhla tvár Iriny. Vezme si balík a kôpku listov a odchádza. Irina kráča cez areál väznice, v ruke nesie krabicu. Spojovacia cesta medzi dvoma budovami väznice, dlhé betónové múry, nad hlavou ostnatý

drôt. Keď prechádza po dlhom dvore, odsúdené postupne vstávajú a opäť sadajú keď okolo nich Irina prejde.

16. IRININA KANCELÁRIA

Deň

Lesja dostáva „väzenský balíček“ – nové oblečenie, atď. Irina prichádza k nej a vysvetľuje jej základné pravidlá komunikácie s vonkajším svetom vo väznici. Telefonáty, návštevy, listy. Čo je dovolené a za čo dostane trestné body.

17. ČAKÁREŇ GYNEKOLÓGIA

Deň

V čakárni pred gynekológiou sedí niekoľko tehotných žien. Vyzliekajú sa v malých kabínkach.

TEHOTNÁ ŽENA 1:

Sedem minút. Sedem minút mi to trvalo.

Vybavil, že sme sa dostali do jednej cely. Stálo ma to 20 dolárov a mohli sme byť spolu 15 minút. Ale mne stačilo sedem!

A teraz ma čakajú tri roky prázdnin.

Pohladí sa po veľkom bruchu.

TEHOTNÁ ŽENA 2:

Mňa už zatkli tehotnú. Ja som bola tehotná už na vyšetrovačke. S bruchom.

TEHOTNÁ ŽENA 1:

To si mala šťastie. Aspoň si za to nemusela platiť...

TEHOTNÁ ŽENA 2:

Prečo tri roky prázdnin?

TEHOTNÁ ŽENA 3:

Kým budeš mať dieťa tak máš rôzne úľavy. Menej pracuješ, viac ješ. A s deckom na rukách sa oveľa jednoduchšie dostaneš na podmienku von.

TEHOTNÁ ŽENA 4:

Ja som tiež otehotnela vo vyšetrovačke. Ale nie za 7 minút. Tiež odsúdený. Roznášal nám jedlo a posielal mi lístočky. Ostatné ženy mi ho závideli. Chceli ho ale on si ich nevšímal. Potom vybavil, že sme sa stretávali v miestnosti psychológa. Keď som otehotnela, nosil mi čo som len chcela. Tajila som, že som tehotná. Niektoré ženy vraveli, že keď sa priznám, budú ma nútiť ísť na potrat aby z toho nemali problém, že som otehotnela vo vyšetrovačke.

18. IRINA V KANCELÁRIÍ

Deň

Irina sedí vo svojej kancelárii za stolom. Za ňou je drevená polica s množstvom priehradok na listy, každá z nich je očíslovaná.

Irina si rozbaľuje Kindervajco. Pomaly ho zje a nerozbalenú hračku si vloží do vaku. Ukrajinský prezident sa na ňu vyčítavo pozerá z obrazu na stene.

Irina otvára obálky, s čiernou fixkou v ruke prezerá listy a začierňuje pasáže, ktoré podliehajú cenzúre.

Na moment v dopise uvidíme text: "Nezabudni, že ťa milujem..." Nieкто zaklope na dvere. Vojde odsúdená, pozdraví a zostane stáť za priehradkou.

ODSÚDENÁ:

Vraj som mala prísť.

Irina chvíľu hľadá v stole spis. Otvorí ho...

IRINA:

O dva týždne bude mať tvoja Nasťa tri roky. Už vieš ku komu z rodiny ju pošleš? K otcovi? K matke?

ODSÚDENÁ:

Otec neznámy a matka sama ledva vyžije.

IRINA:

Takže detský domov v mieste vášho trvalého bydliska?

Irina si číta v papieroch.

IRINA:

Pozerám že tam už jedno dieťa máš...

ODSÚDENÁ:

Aspoň budú spolu.

19. VCHOD DO VÄZENIA

Deň

Irina s matkou musia prejsť cez bezpečnostnú kontrolu pri vstupe do väznice. Predpisy sú predpisy. Mladá dozorkyňa formálne prezrie obsah tašiek. Jedlo a zase jedlo. Domáce zaváraniny, rôzne kastróliky, koláče. Pre matku je to ponižujúce, nechať sa prezerat', prechádzať bezpečnostným rámom, nechať sa obchytkávať dozorkyňou.

Irina sa na ňu s pochopením pozerá.

20. VÄZENSKÝ DVOR

Podvečer

Okrem matky s dcérou - Iriny a Larissy - na dvore nikoho niet. Kráčajú vedľa seba, Larissa ťahá ťažké tašky, Irina jej chce pomôcť, ale matka jej to nedovolí. Rýchlymi krokmi sa snaží

prejst'. Za nimi veľká budova s namalovanými štylizovanými ženami a s nadpisom „Sláva práci“.

21. V IRININOM BYTÍKU

Večer

V maličkom bytíku u Iriny, jej mama vykladá a prekladá z tašiek jedlo. Kastróliky, hliníkové obedáre zakryté alobalom a previazané šnúrkou, umelohmotné lunchboxy, zaváraninové poháre. Irina leží v huňatom ružovom župane na posteli, v ruke tanier s koláčom, je pustená TV.

Matka neustále vykladá, prekladá, rozpráva a fajčí.

MATKA:

Papuče som si mohla doniesť. Nemám papuče. A prosila som ťa, aby si mi šľapky kúpila, aby som ich nemusela nosiť so sebou, je to ťažké. Pozri sa, doniesla som ti aj plnenú kapustu...

IRINA:

Mama, prosím ťa, nefajči tu.

Matka zahasí cigaretu, sadne si do kresla, vytiahne si balíček cigariet a automaticky si zapáli novú cigaretu.

MATKA:

Mala by si chodiť von. Pozri sa, ako vyzeráš. Samozrejme, si krásna, pre mňa si najkrajšia na svete, ale predsa len, pozri sa na seba, ako vyzeráš.

Kedy si bola naposledy u kaderníka? V salóne krásy? Kedy si bola naposledy na manikúre? Nemôžeš byť stále iba v tej práci.

Irina odloží tanierik s koláčom, matka jej automaticky naloží ďalší.

IRINA:

Veď aj tam som vonku. Na rozcvičke, na prechádzke.

MATKA:

Ale veď ty máš byť vonku medzi ľuďmi! A nie tu stále zavretá. Medzi ľuďmi. Ostatné tvoje spolužiačky už majú tri-štyri deti, niektoré už majú titul „matka hrdinka“, ale ty si stále v tej práci. Zmeň svoju prácu. Veď to nie je ženská práca. Už si ako chlap. Už sa meníš na chlapa.

Irina si pritúli vankúš k sebe, ako malé dievčatko.

MATKA:

Ja by som chcela tortu.

IRINA:

Kúpim ti tortu.

MATKA:

Ale ja chcem tortu s labuťou. A ani papučky si mi nekúpila. Samozrejme, si krásna. Pre mňa si úplne najkrajšia na svete. Ale musíš sa ešte aj chlapom páčiť. Nie preto som ťa vychovávala, aby si celý život strávila s väzňami. Sedia si tam v suchu, stravu majú trikrát denne, veci majú opraté, cez víkend majú kúpele. Musíš myslieť aj na seba... A musíš myslieť na svoju mamu...

Irina s matkou pozerajú TV, matka neustále hovorí, Irina sa ticho chúlí v rohu postele.

22. IRINA S BÁBIKOU

Deň

Irina prebaľuje bábiku, ktorá vyzerá takmer ako skutočné bábätko. Robí to starostlivo, s úsmevom na tvári, prihovára sa jej, akoby to bolo skutočné dieťa. Stojí v prázdnej školskej

miestnosti, kde je na stole 5 bábik. Na oknách mreže a na stenách plagáty znázorňujúce narábanie z novorodencami.

23. VÄZENSKÝ DVOR

Ráno

Odsúdené nastupujú do práce pred veľkou bránou. Postupne vychádzajú z ubytovacích blokov a nasadzujú si na hlavu biele šatky. Po chvíli sa brána otvorí a ženy sa pohnú. Kráčajú popod mozaiku znázorňujúcu ženu za šijacím strojom.

24. ŠKÔLKA

Deň

Deti spia v postielkach. Detail na spiaceho Kolju.

25. KÚPANIE KOLJU

Deň

Tučná vychovávateľka kúpe malého Kolju. Plače.

26. DIELŇA

Deň

Ihla šijacieho stroja lemuje maskáčové nohavice. Po chvíli sa látka pokrčí a ihla sa zasekne. Lesja sa snaží vyslobodiť ihlu.

Stojí nad ňou ďalšia odsúdená, ktorá sa jej snaží pomôcť a vysvetliť jej čo má robiť v novej práci. O desiatej zopár žien vstane a odchádza na dve hodiny za deťmi do škôlky. Jedna žena sa od šijacieho stroja zdvíha neďaleko Lesjy.

LESJA:

Pozri mi prosím ťa Kolju...

27. NÁVŠTEVNÁ MIESTNOSŤ

Deň

Irina cez sklenené okno pozoruje plnú návštevnú miestnosť. Na uchu má telefónne slúchadlo a prstom prepína odposluch z jednotlivých kabínok, v ktorých sedia odsúdené a za sklom ich návšteva. V jednej z kabínok sedí Lesja a za sklom jej sestra. Obe majú pri uchu telefónne slúchadlá. Irina si prepne zvuk do Lesjinej kabínky.

LESJA:

Ahoj. Mama neprišla?

SESTRA:

Chcela, ale nebolo jej dobre. Kde máš malého?

LESJA:

V karanténe.

Irina zloží slúchadlo a zamyslene sa pozerá na Lesju, ktorá len nemo otvára ústa.

28. LEKÁRKA

Deň

Lesja leží u lekárky na gynekologickom stole. Pozerá sa do stropu.

LEKÁRKA:

Prvýkrát?

LESJA:

Áno, rodila som prvýkrát...

LEKÁRKA:

Myslela som, že či ste prvýkrát vo väzení.

LESJA:

To som tiež prvýkrát...

LEKÁRKA:

Zabila ste muža?

(Lesja nadvihne hlavu a pozrie sa na lekárku)

LEKÁRKA:

Nečuduj sa...už som tu dvadsať rokov.

LESJA:

Prichytila som ho s najlepšou kamarátkou...Dostala som 6 rokov a vo vyšetrovačke som zistila, že som tehotná.

Lekárka odíde k umývadlu.

LEKÁRKA:

Zajtra ti skončí karanténa a budeš môcť ísť za synom.

29. ROZLÚČKA V ŠKÔLKE

Deň

Irina spolu z vychovávateľkou sa pozerajú cez sklenené dvere do miestnosti, v ktorej sedí matka s malým chlapcom, ktorý má pred sebou malú tortu s tromi sviečkami. Je to žena, s ktorou mala Irina rozhovor o umiestnení dieťaťa po dovriešení tretieho roku.

Na rozlúčku majú 60 minút.

IRINA:

Ako sú tam dlho?

VYCHOVÁVATELKA:

Dvadsať minút... Zajtra ho odvezú a pani matke začne normálny režim. Prázdniny skončili...

Matka pozerá na malého chlapca. Nepôsobí to ako rozlúčka. Pravdepodobne mu nič nepovedala. Nič by aj tak nepochopil. Svojich zvyšných 40 minút strávia v tichu.

30. ŠKÔLKA

Deň

Lesja sedí v rade kojacich matiek v bielych plášťoch a na rukách má malého Kolju.

31. TITULOK

Na čiernom pozadí

"O dva a pol roka."

32. ŠKÔLKA-interiér

Deň

Deti sedia v kruhu na nočníkoch. Sestrička v bielom plášti na nich dozerá. Jeden z nich je malý Kolja. Deti jedia. Malý Kolja je špinavý až za ušami. Pri vedľajšom stole sa deti natahujú o tanier. Začnú plakať. Kolja a jeho kamarát, Nadin syn Andrej, si vyjedajú navzájom z tanierov.

Kolja a Andrej sa hojdajú na hojdačke a zvedavo ich pozorujú. Sú tak fascinovaní ženami pracujúcimi nad ich hlavami, že si ani nevšimnú, že sa ku nim potichu blížia Lesja a Naďa. Chytia ich zozadu a zakryjú im oči. Deti sa začnú smiať. Otočia sa na

hojdačkách a obaja naraz zakričia:

"Mama!"

33. SLÁVNOSŤ

Deň

Najprv vidíme iba ženy v uniformách. Rad nôh v krátkych zelených sukniach sa zoraďuje do dvojstupu. Pol kroky, vyrovnávanie.

Tváre pracovníčok väznice sú rôzneho veku aj výzoru. Od dobrosrdečných bábušiek, cez prísne vychovávateľky, až po mladé ženy. Zrazu sa všetky dajú do pozoru. Vo veľkom celku vidíme nádvorie, všetkých pracovníkov väzenskej stráže zoradených, na tribúne generalita.

Pred tribúnu príde žena v ukrajinskom kroji. Z reproduktorov sa ozve syntetický pop a žena na začne vysokým hlasom spievať pesničku o Ukrajine na half-playback.

Guvernér vyvoláva jednotlivých členov väzenskej stráže, tí vojenským pochodom prídu k nemu, on im pripne medailu, zasalutujú a odchádzajú preč. Irina dostáva medailu tiež.

Zasalutuje a usmeje sa.

Veliteľ zavelí rozchod. Irina niekoho hľadá v dave ľudí.

Nájde matku. Pobožkajú sa.

MATKA:

Pod' so mnou do mesta.

IRINA:

Nemôžem mám dnes rande.

Hluk prechádzajúcej dychovky prehluší ich rozhovor.

34. ŠKÔLKA-DVOR

Deň

Dve odsúdené stoja na teplovodných rúrach za ostnatým drôtom, ktoré oddeľujú škôlku od ženského bloku a opravujú elektriku.

Kolja a Andrej sedia v pieskovisku a hrajú sa. Zrazu sa za plotom objaví Irina. Kolja a Andrej sa za ňou rozbehnú. Irina pre nich doniesla kindervajíčko a snaží sa jeho čokoládovú časť rozdeliť na dve polovice. Všimnú si to aj ostatné deti a obkolesia Irinu. Tá teda rozdeľuje čokoládu na ešte menšie kúsky. Deti ešte chvíľu postávajú a keď pochopia, že už nič viac nebude, začnú sa trúsiť preč. Andrej a Kolja krmia Irinu svojimi kúskami čokolády.

35. ŽENSKÝ DVOR

Deň

Popri stene ženského bloku sú poukladané papuče a opaľujú sa rovnako ako ich majiteľky, ktoré sedia bosé na lavičkách. Pri vchode do kuchyne dve ženy vykladajú vozík naložený melónmi. Ženy ich hádžu do dverí kuchyne. Jeden im spadne a rozpadne sa na tri kusy. Opaľujúce sa ženy si ich zoberú. Jedia a vyplávajú jadierka.

36. IRININA KANCELÁRIA

Deň

Irina sedí za stolom v kancelárii s psychologičkou. Oproti nim na druhej strane stola stojí Lesja. Na stole je položený tablet, na obrazovke ktorého vidíme komisiu pre podmienené prepustenie.

SUDCA:

Po oboznámení sa so všetkými okolnosťami súd neodporúča podmiennečné prepustenie... Proti tomuto rozhodnutiu sa môžete odvolať...

IRINA:

(Vypne zvuk na tablete. Obraz stále beží. Sudcovia vstávajú, niektorí odídu a dvaja sa ďalej žoviálne bavia)
Sadni si.

Lesja si sadne.

PSYCHOLOGIČKA:

Chcete sa odvolať?

Lesja pokrúti hlavou, že nie.

IRINA:

Zostal ešte rok a dva mesiace.

PSYCHOLOGIČKA:

To znamená, že Kolja bude von skôr ako ty. Už vieš ku komu pôjde?

Lesja pokrúti hlavou, že nevie.

37. BÁBKOVÉ PREDSTAVENIE

Matky väzenkyne hrajú v obrovskej sále predstavenie pre svoje deti. V prvom rade sedí Irina a malý Kolja jej sedí na kolenách. Vedľa nej na kresle spí Andrej. Na pódiu odsúdené prezlečené za zvieratká spievajú pesničku. Za oponou je miestnosť, kde sa pripravujú odsúdené na ďalšie číslo. Päť matiek prezlečených za muchotrávky. Naďa stojí vedľa apatickej

Lesji a snaží sa jej nasadiť na hlavu obrovský muchotrávkový
klobúk.

Kolja začne tlieskať rukami keď sa spoza opony vynorí päť
muchotrávok...

38. KUCHYNKA

Večer

V spoločnej kuchynke, ktorá je špinavá a neupravená, stojí
plynový sporák.

Na ňom sa v obyčajnom vedre varí voda, vedľa neho v malom
kávovare buble espresso.

Dve Irinine kolegyně, Nastasia a Alexandra v rozopnutých
košeliach sedia pri stole, fajčia a смеjú sa.

Nastasia drží v ruke obyčajné čierne lodičky a štetcom maľuje
ich spodnú časť na červeno, aby z nich vyrobila módne
„louboutinky“.

Do kuchyne vojde Irina s kastrólikom v ruke, kombinačkami zapne
sporák (všetky gombíky na ňom sú ukradnuté) a čaká, kým sa jedlo
zohreje.

Nastasia a Alexandra sa chichocú.

39. ŠKÔLKA-MUZIČNÝ SÁL

Deň

Natočiť aj ešte jeden voľný obraz v TV miestnosti- deti chodia
do kruhu a spievajú. Malý Kolja sa apaticky motá po miestnosti.
Lesja mu zamáva cez okno ale Kolja ju nevidí. Lesja vojde dnu.
Zoberie si ho na ruky a chce s ním pozerať rozprávku. Nechce sa
mu a vykrúti sa jej z náručia. Lesja ho pozoruje. Príde k nemu a
priloží ruku na čelo.

40. ŠKÔLKA-LEKÁR

Deň

Lesja s Koljom na rukách kráča po dlhej chodbe. Zaklope na dvere a vojde. Dnu sedí lekár a na stoličkách všetky sestry a vychovávateľky, ktoré nastupujú do služby. Lekár pošle Lesju za dvere. Má počkať kým neskončí porada. Po chvíli začnú sestričky vychádzať z miestnosti. Lesja vojde do miestnosti.

LESJA:

Má teplotu...

LEKÁR:

Vstane a priloží ruku Koljovi na čelo
Nemá...

LESJA:

Má...

LEKÁR:

Kto je tu doktor?

41. ŠKÔLKA-CHODBA

Deň

Irina kráča po chodbe. Z kancelárie lekára sa ozýva krik. Irina vojde dnu.

LEKÁR:

Irina Alexandrovna môžete s ňou urobiť poriadok...

(Ukáže hlavou na Lesju.)

Irina gestom naznačí Lesji, že má ísť von. Vyjdú spolu na chodbu.

IRINA:

Ako sa to správaš?

LESJA:

Má teplotu a nechce mu dať liek.

Irina priloží ruku na Koljove čelo. Chvíľu len tak stojí a rozmýšľa. Potom otvorí dvere, vojde do ordinácie a nechá Lesju s Koljom stáť na chodbe. Po chvíli sa z kancelárie ozve krik a zvuk akoby niekto dostal zaucho. Irina vyjde z miestnosti a podá Lesji paralen.

42. KRST

Deň

Cez obraz Ježiša Krista nalepeného na veľkom plexiskle slnečné svetlo dopadá na plastovú vaničku, v ktorej kňaz krstí malého Kolju. Lesja stojí vedľa nich so zakrytou hlavou. Ostatné matky stoja s deťmi na rukách a čakajú kedy prídu na rad.

43. PRÁČOVŇA

Deň

Lesja nakladá prádlo do obrovskej práčky. Naďa ďalšiu vykladá a mokré veci vešia na výsuvné vešiaky. Keď sú plné, zasunie ich do steny, ktoré vyhrievajú obrovské vešiaky.

Naďa zazerá na Lesju. Vyzerá, že jej chce niečo povedať ale nevie sa odhodlať.

NAĎA:

Schválili mi prepustenie.

Lesja chvíľu robí ďalej akoby to nepočula. Potom sa zastaví a pozrie na Naďu. Chvíľu sa na seba pozerajú. Lesja urobí krok k Nadi. Objíme ju.

NAĎA:

A budem sa vydávať...

(Povie Lesji do ucha v objatí.)

...aby sme sa mohli navštevovať kým mu skončí trest.

44. TELEFONOVANIE

večer

Na stene visia tri telefóny. Odsúdené čakajú kým na nich príde rad. Irina sedí vo vedľajšej miestnosti a počúva obsah telefonátov.

Odsúdené klamú deťom, že nesedia v base, ale že sú iba odcestované, v práci, na dovolenke...

Lesja sa konečne dostane na rad a vytočí číslo.

LESJA:

Ahoj mami! Tak platí to? Prídete?

Lesja ešte chvíľu stojí pri telefóne a počúva. Potom zloží a vyjde z miestnosti.

45. IRINA DOMA

Podvečer

Irina prichádza do svojho bytu.

Vyzlieka si šaty a oblieka si svoj ružový župan.

Sadne si do kresla, natiahne sa, otvorí malú chladničku, vyberie z nej rezeň, z kôpky na chladničke vyberie jeden z listov z kabelky, zahryzne sa do rezňa a číta.

Po chvíli z kabelky vytiahne čiernu fixku a niečo v ňom dopíše a preškrtnie. Dopis vráti do kabelky a vytiahne nový. Cez jej ruku vidíme text „budem sa o teba starať ako o kyticu kvetov...” Irina si odhryzne z rezňa. „Ruža vonia, ruža pichá, moje srdce ťažko vzdychá...” Utrie si ruku masť od rezňa a vloží list do kabelky.

46. IRINA V SPRICHE

Podvečer

Irina sa sprchuje.
Sprcha na jej ubytovni je neútulná, kachličky opadané,
umelohmotný priesvitný záves.
Žiadna romantika.

47. IRINA NA CHODBE

Podvečer

Irina, omotaná uterákom s delfínmi kráča chodbou ubytovne.
Okolo nej idú dve kolegyně v uniforme, pozdravia sa.

48. IRINA DOMA

Podvečer

Irina je vyobliekaná a maľuje sa v zrkadle. Zohne sa a zdvihne zo zeme topánky na vysokom opätku. Sú zospodu namaľované na červeno. Irina na nich trochu fúkne ako keď si ženy sušia nechty. Jemne sa dotkne prstom červenej plochy a sleduje prst či sa jej otlačila farba.

49. Jazero

Deň

Irina spolu s matkou ležia v plytkej vode jazera a natierajú sa bahnom. Voda v celom jazere má hĺbku max. 20 centimetrov a tak sa v nej obracajú ako prehistorické zvieratá.

MATKA:

Katarina, suseda od vedľa sa už druhýkrát vydala.

Irina sa pozerá na rodinu, ktorá si urobila posedenie v plytkej vode.

MATKA:

A to už má decko.

Irina sa na ňu pozrie.

MATKA:

Čo to tvoje rande? Dúfam, že nie je ženatý.

IRINA:

Rozišli sme sa...

MATKA:

Bol ženatý, že?

IRINA:

Prestaň.

Irina sa opäť zadíva na rodinu. Manželka natiera bahnom chrbát manžela.

MATKA:

Prišlo ti pozvanie na maturitné stretnutie...po dvadsiatich rokoch.

Irina si zoberie obálku s pozvánkou, ktorú jej matka podáva a prezerá si ju. Potom ju položí na matkinu polovicu stola, ako že ju to nezaujíma.

MATKA:

Mala by si ísť ku kaderníkovi.

50. KADERNÍČKA

Deň

Kolja sedí na malej stoličke a má cez seba prehodenú bielu plachtu. „Kadernička-odsúdená“ strihá deti akoby to boli väzni.

Dohola. Strojčekom. Niektoré matky však nie sú spokojné a niektorým deťom „Kadernička-odsúdená“ nechá malý futbalový chvostík. Tučná sestrička chodí po miestnosti a zmetá deťom vlasy malou metličkou...

51. ĽUDIA RÁNO PRED VÄZNICOU

Pred vysokými múrmi väznice, skoro ráno, stojí roztrúsená skupinka žien. Sú rôzneho veku aj výzoru. Staršia ryšavá pani s krátkymi vlasmi a s malou dcérou. Maľuje sa, dcéra jej drží zrkadielko a opravuje rúž. Niekoľko starších žien, strhaných, odovzdane čakajú.

Dve babičky sa rozprávajú. Niekoľko mladých mužov a jeden postarší evidentne v dobrej nálade ponúka mladým fľašku...Kamera z diaľky pozoruje ich tváre, gestá, telá. Raz za čas sa otvoria dvere a dovnútra môže vojsť prvá trojica.

52. STRETNUTIE - SESTRA

Deň

Kolja sedí Lesji na kolenách. Je ostrihaný a má malý chvostík. Sedia v návštevnej miestnosti. Nie sú za sklom. Oproti Lesji sedí asi 40 ročná tehotná žena, Lesjina sestra, dve deti a 50 ročný muž, ktorý si s deťmi kreslí pri ďalšom stole.

LESJA:

Nevedela som, že čakáš ďalšie.

Lesjina sestra urobí gesto smerom na manžela, ktorým chce povedať, že jej muž je idiot.

LESJA:

(Kolja sa hanbí nových ľudí a pevne sa drží matky)

Choď si kresliť s ujom...

Kolja sa ani nepohne.

LESJA:

Prečo neprišla mama? Ešte ho nevidela...

Pohladí Kolju po ostrihanej hlave.

LESJINA SESTRA:

Chcela...ale stále je chorá. Ledva chodí. Priťažilo sa jej...nabudúce.

LESJA:

Skrátili mi trest...ale nie dosť. Kolja bude musieť o chvíľu ísť von a nechcem aby šiel do detského domova.

Sestra sa pozrie na Kolju.

LESJINA SESTRA:

(Ukáže na svoje tehotenské brucho)

Vieš, že by som rada...ale teraz...tri deti a ešte jeho... Ukáže

hlavou na manžela. Ten si to všimne a prihlúplo sa usmeje. Nič domov nedonesie a žerie za troch. A keď porodím prideme o môj príjem. Mala som tri roboty aby sme prežili...

Lesja pokývne hlavou, že chápe.

53. KADERNÍČKA

Deň

„Kaderníčka-odsúdená“ sa pozerá v zrkadle na svoje dielo. Nový účes Nadi, ktorá sedí v provizórnom kaderníctve ženského bloku. Naďa sa vytáča aby sa videla zo všetkých uhlov. Potom sa postaví a prikladá si svadobné šaty na vešiaku k telu. Vo vedľajšom kresle sedí Lesja. Je bez nálady. Naďa sa usmeje a povie „kaderníčke-odsúdenej“:

NAĎA:

Ostrihaj aj Lesju nech má lepšiu náladu...platím.

54. STUŽKOVÁ PO 20 ROKOCH

Noc

Irina si na toaletách kde doznieva hlasná hudba a veselé výkriky opitých ľudí maľuje ústa. Vedľa nej stoja dve spolužiačky, ktoré sa náramne bavia a Irinu si ani nevšímajú.

Irina tancuje s malým tučným chlapom. Nafukovací balónik držia medzi svojimi telami. Tučný chlap sa ju snaží chytiť za zadok ale nemôže dočiahnuť.

Irina sedí pri stole sama...Spolužiaci sú už mierne opití a všetci sa točia okolo spolužiačky, ktorá si na Vianoce zaobstarala nové silikónové prsia.

55. NOČNÁ ELEKTRIČKA

Noc

Irina cestuje nočnou električkou. Za oknom je živo. Ľudia postávajú na uliciach. Pijú. Držia sa za ruky.

56. SLOBODÁREŇ

Noc

Irina vojde na izbu. Sadne si do fotelky vedľa chladničky. Rozmýšľa. Po chvíli otvorí ľadničku a dlho do nej pozerá. Nič si z nej nezoberie a zavrie ju. Potom zase len tak sedí. Otvorí kabelku a vyberie dopis a čiernu fixku: „Moje srdce ťažko vzdychá...“

57. SVADBA

Deň

Žena v uniforme kontroluje nevestu v bielych šatách detektorom kovov. Naďa drží v ruke koláč. Pristúpi k nej žena s ihlicou na pletenie a začne jej do koláča pichať.

58. SVADBA

Deň

Naďa stojí s Ivanom pred úradníkom, ktorý ich oddáva.
Irina na nich pozerá.

59. NAĎA-IVAN

Noc

Mladomanželov odprevadí do svadobnej miestnosti mladý strážnik.

Na chodbe sedí mladý strážnik a pospáva. Z izieb sa ozývajú zvuky svadobnej noci.

60. KOLJA a ČINČILA

Noc

Do izby s detskými posteľami dopadá zvyšok svetla osvetľujúci plot s ostnatým drôtom, ktorý oddeľuje škôlku od detského bloku.

Tučná sestrička spí vo fotelke pred zapnutým televízorom. Malý

Kolja stojí v postieľke so zdvihnutou ohrádkou a pozoruje ostatné deti. Zrazu ťarbavo prelezie ohrádku, ktorá mu siaha až po krk. Chodí po izbe a šťuchá do druhých detí. Zastaví sa pri Andrejovej posteli a pokúša sa mu z ruky vytiahnuť plyšáka.

Podarí sa mu to. Kolja prejde k preskleným dverám cez ktoré vidieť spiacu sestričku. Natiahne sa za kľučkou a otvorí dvere. Pristaví sa pri sestričke a chvíľu pozerá na televízor. Prestane

ho to baviť a vyberie sa na chodbu. Pomaly prechádza okolo dverí, ktoré lemujú dlhú chodbu. Niektoré sú otvorené a Kolja do

nich nazrie ale bojí sa ísť dnu. Postupne sa dostane k improvizovanej zoologickej záhrade, ktorú pre nich vytvorili matky. Je tam veľká voliéra pre veveričku, ktorá ale bohužiaľ pred dvoma mesiacmi utiekla. V menšej klietke, ktorá bola pôvodne určená pre vtáčieho obyvateľa spí činčila. Kolja otvorí

dvere na klietke a jedným prstom pichne do činčily. Tá sa zlakne, vyskočí, a stiahne sa do rohu klietky odkiaľ pozerá na Kolju. Ten ju chvíľu pozoruje a keď sa nič nedeje zoberie ju do

rúk, položí na zem a klietku zavrie. Činčila pochopí svoju príležitosť a rozbehne sa po chodbe preč. Kolja beží za ňou ale keď činčila vbehne do jedných z otvorených dverí kancelárie a

zmizne v tme Kolja sa zastaví a pozerá či sa z tmy, ktorá zahaľuje kanceláriu činčila nevynorí. Kolja sa chvíľu odhodláva či vstúpi do otvorenej kancelárie ale nakoniec sa otočí a vyberie sa po dlhej chodbe späť do izby.

61. DOKTOR A BÁBIKY

Deň

Školská miestnosť v ženskom bloku. Okolo doktora stojí šesť tehotných žien rôzneho veku a v rôznom štádiu tehotenstva. Všetky majú na sebe uniformy - zelené šaty, sukňu, blúzku a šatku na hlave. Ukazuje im ako sa má prebaľovať bábätko. Na stenách sú rôzne plagáty - plagát detí s nadpisom: „Mama, čakáme ťa doma!“, plagát bábätko: „Dieťa - najväčšia hodnota“ a zopár protidrogových plagátov. Tváre žien, niekoľko sústredených detailov, akoby sme sa snažili z nich vyčítať príbeh a paragraf, za ktorý sedia.

Ženy si sadajú do školských lavíc, sú im malé, kvôli tehotným bruchám ich musia posúvať. Vytiahnu si zošity a idú písať. Irina sedí v rohu miestnosti a keď vidí nemotorné narábanie s bábikou príde k jednej odsúdenej a opatrne vloží žmurkajúcu bábiku do krabice, zavrie veko a nežne ju odloží do skrine s učebnými pomôckami.

62. NÁVŠTEVNÁ MIESTNOSŤ

Deň

Lesju od matky delí sklo. Rukou jej naznačuje, že má zdvihnúť telefón.

MATKA:

Kde máš malého?

LESJA

Je chorý a doktor ho nechcel pustiť na stretnutie ale doniesla som ti fotky...

Lesjaa prikladá na sklo fotky Kolju. Matka dobre nevidí a nos má nalepený skoro až na sklo. Matka pozerá na fotky trochu mechanicky, bez akejkoľvek emócie.

LESJA:

Mami počúvaj, myslíš, že...

Matka ju preruší.

MATKA:

Doniesla som nejaké kompóty a desiatu pre malého... Tvoja sestra mi už vravela...

Lesja na ňu pozerá a podľa toho ako sa matka tvári a odkladá odpoveď tuší, že to nejde dobrým smerom.

LESJA:

Nechcem aby bol rok v domove...

MATKA:

Každý týždeň mám záchvat... a už som slúbila, že sa postarám o malých keď sa jej narodí to tretie.

Irina napäto počúva rozhovor. Zloží slúchadlo. Potom sa spamätá a začne počúvať ďalšie návštevy. Lesja sa postaví a odchádza.

63. ŽENSKÝ BLOK

Večer

Lesja sedí na posteli. Pozerá na kompóty od matky. Naďa si pomaly balí veci. Zajtra odchádza. Je ticho. Sem tam sa pozrie na Lesju.

64. ŠKÔLKA

deň

Kolja ma hlavu obviazanú plienkou aby sa nešpáral v uchu, ktoré má zapálené. Nevyzerá, že by ho niečo bolelo, len ho trápi plienka, ktorá mu neustále padá do očí, a že na nočníku vedľa

neho nesedí jeho kamarát, Nadin syn Andrej. Rovnako chýba pri stole na raňajkách.

65. ŠKÔLKA

Ráno - vonku

Na dvore sa hrajú deti ale smutný Kolja sedí na Irininých kolenách a plienka mu padá do očí.

66. PEKÁREŇ

Deň

V pekárni je horúco. Ženy oblečené do tielok miesia cesto na chleba. Ďalšie, už rozdelené porcie ukladajú do malých košíkov a natierajú ich štetcom. Lesja stojí v rohu a umýva prázdne fľašky od kompótov. Zrazu zaznie niečo ako budík. Jedna zo žien otvorí dvere na peci a v miestnosti je ešte teplejšie. Vedľa dlhej rady bochníkov chleba sa dopeká niečo medzi tortou a koláčom, na vrchu ozdobenou ovocím z kompótov od Lesjinej mamy. Pekárka koláč vyberie na veľkej lopate a postaví ho na stôl pred Lesju. Tá z vačku vyberie tri sviečky a zapichne ich do koláčo-torty.

67. KOLÁČO-TORTA

Deň

Kolja sa veľmi prefíkane pokúša prstom vybrať najlepšie kusy ovocia z vrchu koláčo-torty. Lesja mu odstrčí ruku a snaží sa ho donútiť sfúknuť sviečky. Kolja sa ale o sviečky nezaujíma a opäť natiahne ruku smerom k ovociu. Lesja teda sfúkne sviečky sama aby sa aspoň nepopálil. Koljovi je trochu podozrivé, že miestnosť, ktorá je obvykle plná detí je zrazu prázdna. Podozrivý je aj pán v obleku, ktorý stojí za sklenenými dverami

spolu s Irinou, ktorú pozná, čo ho zase upokojuje.

Kolja si prestal koláčo-tortu všímať. Lesja sa z nej pokúša odkrojiť malým plastovým nožom z detskej kuchynky pre bábiky. Lesja dlho rozmýšľala ako stráviť túto poslednú hodinu. Koláčo-torta by mohla zabráť 15 minút. Potom vyskúšajú nový sveter. To je tak maximálne na 10 min. Nové hračky ako najsilnejší tromf by mohli pokryť aj 20 minút. Posledných 15 minút improvizácia.

Koláčo-torta je ale príliš suchá a tak zostane takmer nedotknutá. Lesja sa s nej snaží vyloviť aspoň kompótové ovocie, ktorým postupne kŕmi Kolju ako malého vtáčika. Sem tam si sama zobne. Sveter Kolju nezaujímal takmer vôbec ale figúrky Maši a medveďa sa osvedčili. Kolja výska od radosti a kŕmi postavičky zoschnutou koláčo-tortou. Lesja ukazuje Koljovi knižku o Maši a Medveďovi, ktorá ležala v polici s hračkami. Listujú si v nej.

Lesja otočí stránku a Kolja vždy vykrikuje „Maša!“ alebo „Medveď!“. Neprestáva ho to baviť aj keď je viac menej isté, že na ďalšej stránke bude Maša a medveď. Knihu si prezrú dva krát.

Lesja ju potom vráti do poličky pretože ma pocit, že by to zabralo celú hodinu. Prvú polhodinu majú takmer za sebou ako signalizujú hodiny nad sklenenými dverami, za ktorými sa spolu baví Irina s neznámym pánom. Vymieňajú si nejaké papiere a Irina niečo podpisuje.

Lesja sa už dávnejšie rozhodla, že sa nebude s Koljom lúčiť.

Dlho sa o tom rozprávala s ostatnými ženami, ktoré už mali svojich 60 min za sebou. Vraveli jej, že „decko to aj tak nechápe, načo ho budeš trápiť.“

Lesja rozmýšľa, čo bude robiť ďalšiu polhodinu. Snaží sa usmievať. Kolja využije jej chvílkový výpadok a začne sa hrať s hračkami naukladanými pri stene. Dnes sú všetky jeho a nemusí sa o ne deliť s ostatnými deťmi. Dalo by sa povedať že je to jeho najšťastnejší deň v živote. Lesja vie, že keď nezačne niečo robiť tak sa určite rozplače. Postaví sa a sadne si vedľa Kolju.

Začne sa s ním hrať.

Do miestnosti vojde sestrička a povie Lesji, že ma odísť na barák. Lesja objíma Kolju. Nie príliš dlho aby mu to nebolo zvláštne a nevystrašil sa. Je ale natoľko zaujatý prístupom ku všetkým hračkám, že sa ani neobzrie za svojou matkou ktorá,

vyjde za sklenené dvere a chvíľu sa rozpráva s cudzím pánom. Lesja sa pozerá cez sklenené dvere na hrajúceho sa Kolju. Je jej obrátený chrbtom. Chvíľu čaká či sa otočí. Irina sa na to všetko pozerá. Skúsená sestrička zoberie Lesju za lakeť a vytlačí ju preč. Irina sleduje ako cudzí pán v obleku vojde do miestnosti, kľakne si ku Koljovi a začne sa mu prihovárať.

68. ŽENSKÝ BLOK

Ráno

Ženy sa chystajú do práce. Lesja je spomalená. Všetko jej trvá a vlečie sa ako posledná. Nasadí si šatku a kráča pod mozaikou znázorňujúcou veselú krajčírku.

69. JEDÁLEŇ

Deň

Irina postupne otvára jednotlivé hrnce s pariácim sa jedlom. Lyžicou trochu naberie a vloží do malej plastovej nádobky, na ktorej je napísaný dnešný dátum. Nádobku zavrie a vloží do košíka s plnými nádobkami. Potom postupne otvára ďalšie a ďalšie hrnce, už z nich však neodoberá vzorky ale vyjedá pariaci sa obsah...

V jedálni sedí Lesja. Jedla sa takmer nedotkla.

70. TELEFÓNNA MIESTNOSŤ

Večer

Lesja stojí v rade smerujúcej k trom telefónom. Keď sa po chvíli k jednému z nich dostane vytočí číslo a čaká. Nikto sa neozýva.

Zloží a vytočí ďalšie číslo. Opäť čaká. Zloží. Rozmýšľa. Odsúdená, ktorá čaká v rade sa na ňu nervózne pozerá. Lesja si to všimne a odíde.

Irina sedí za kontrolným oknom a rozmýšľa. Zrazu jej zazvoní telefón. Zdvihne ho.

71. SLOBODÁREŇ

Večer

Irina sa vyzlieka z uniformy. Pozerá na seba v zrkadle. Stojí pred ním iba v nohavičkách a podprsenke. Namaľuje si ústa. Chvíľu na seba pozerá a potom si ho zmaže. Z väzenia sa ozve alarm otvárajúcej sa brány.

Premýšľa.

71. STANICA

Deň

Od historickej budovy Odeskej stanice s nápisom - „LASKAVO PROSIMO V MISTO - GEROI ODESI“ odchádza vlak. Výpravca posledný krát zapíska. Irina sedí vo vlaku a za oknom ubieha Odesa.

72. STRETNUTIE

Deň

Irina kráča po meste. Je v civile a oblečená v iných šatách ako v predošlom obraze. Má iný účes. Vojde brámkou na dvor plný hrajúcich sa detí. Malý Kolja sa hrá. Keď si všimne Irinu vstane a rozbehne sa za ňou.

73. SCHODY

Deň

Irina sa naháňa s Koljom po „Potemkinovských schodoch“.

74. NÁVŠTEVNA MIESTNOSŤ

Deň

Lesja sedí v prázdnej návštevnej miestnosti. Pozerá do okna s mrežou. Zrazu sa ozve bzučiak signalizujúci otváranie dverí.

Lesja otočí hlavu smerom za zvukom k dverám. Usmeje sa.

KONIEC